

कार्कादसकालः । चेत् सावनाः प्रदुरभीष्टमाकृत-
 दैव तात्कालिकतन्त्रपरिहारे ॥ व्याचर्यो यदेष्टापटिका वि-
 लम्बनं कालश्च तत्तौदयिकात् शक्यं ॥ “यत्कस्य प्राग्बुद्धो-
 न्यकालः साध्यः । जगन्मय सायनांशस्य भुक्तकालः साध्यः
 तयोरैक्यमर्कादप्यतो जगन्पर्यन्तं ये मध्ये राशयस्तेषा-
 मुदयाश्च लोच्यन्ते ॥ एवं जगतात् कावो भवति ।
 अत्र यदैकराशौ जगत्कावो भवत्येता तयोरन्तरांशः सो-
 दयं सकृद्युक्तं लिख्यता भजेत् फलमिष्टकालः स्यात् । परं
 यद्यर्काङ्गमनधिकम् । यद्यल्पं तदा एकावोऽहोरात्राकावो-
 धः । शेषमिष्टकालः स्यात् । अत्रोदकावसाधनेऽर्कस्य
 भोग्यमौदयिकादेव क्रियते । यतः कालज्ञानान् तात्का-
 लिकतन्त्रमर्कस्य कार्यम् । अतः स्यूतः काल आयाति ।
 अनेन कावेन तात्कालिकमर्कं कृत्वा युक्तः कालः साध-
 यितुं युज्यते । परं यदि प्रष्टुः सावनपटिका इष्टाः ।
 एतदुक्तं भवति । उदयानन्तरमेतावतीष्वर्कसावनपटिकासु
 कीदृग् जगन् भवतीत्येतदभीष्टं तदैव तात्कालिकार्काङ्गमनं
 साध्यते तदैव च जगन्मयकालः । यदा पुनरिष्टपटिका
 व्याचर्योदयिकादेवार्काङ्गमनं जगन्मय कालः शक्यः ।
 अतोपपत्तिः शुभमा । तात्कालिकीकरणकारणता गोले क-
 धिता व्याख्याता च । इदानीं विज्ञेयमेव जगन्साधनमाह”
 प्रमि० । “भुक्तासु शुभे विपरीतजगन् भुक्तान्शनेहाप्लव्योनि-
 तोऽर्कः” शि० “यदोदयात् पूर्वघटौ जगन्मिष्टं तदा
 शेषासुभ्यो विप्रोध्य तात्कालिकमर्कं कृत्वा तस्य भुक्तस्य
 साध्यास्त्रानिष्टासुभ्यो यावन्त उदया विप्रोध्यन्ति तावतो
 विज्ञेयमेव विप्रोध्येत् । शेषात् चरामयुषितादविशुद्धो
 दयभक्ताह वे जगन् अर्कासौस्यार्कभुक्तान्शने तया
 विशुद्धोदयस्यैराशिमिष्टोन्नोन्नतो रविर्जगन् भवति
 प्रमि० । होराहोराकावोदयसाधनमपि तत्रैव यथा
 “लोभाणां स्यूतत्वात् स्यूता उदया भवन्ति राशीनाम् ।
 इदंसाधो होराणां कुर्यादुद्रेक्काणकार्णा वा” शि० “यथा
 राश्यादयाः साधितास्तथा होरोदया अपि साध्याः । त
 दया पञ्चदशादिपञ्चदशभागोत्तरमागाणां ज्या होरा-
 ज्ञाः पञ्च भवन्ति । ताभिर्भिषुगान्तद्युज्ञा ११४१ प्रथक्
 प्रथमगुण्या सप्तद्युज्या भाव्या । फलानां धनं व्यधो-
 षः शुद्धानि । पठात् पञ्चमं पञ्चमाश्वसुध-सिल्यादि ।
 शेषाणि होरोदयासयो भवन्ति । एवं दशादिदयोत्तरभा-
 गैरेक्कावोदया भवन्ति । ते च नव । तथा होरांशा-
 नाह मष्ट चराणि । यान्यधोऽधः शुद्धानि तानि तेषां

चरखण्डानि तैः क्रमोत्क्रमस्यैः क्रमोत्क्रमस्या जनयुताः
 वन्तः खदेये होरोदया भवन्ति । शेषादीनां हादय,
 ते च व्यक्तास्तुलादीनाम् । एवं चतुर्विंशतिः २४ । एवमेव
 द्वेकावोदयाः षट् लिख्यत् । तथा चार्कस्य सायनांशस्य
 भागाः पञ्चदश १५ हता गता होराः स्युः । शेषांशास्ते
 भुक्तास्ते पञ्चदशधः शुद्धा भोग्यांशाः स्युः । भोग्यां-
 शस्य खदेयहोरोदयः पञ्चदशहताः फलं भोग्यास्यः स्यूता-
 निष्टासुभ्यो विप्रोध्य तदगुतो होरोदयांश प्रोध्येत् ॥ शेषं
 पञ्चदशगुणमशुद्धहोरोदयेन भजेत् फलं खवाः । अशु-
 द्धपूर्वाणां होरोदयानां संख्यया गुणितैः पञ्चदशभि-
 र्युताः वन्तो जगन्सांशा भवन्ति । एवं जगन्मय कालसाध-
 नेऽपि । एवमेव इक्कावोदयैरपि जगन्साधनम् । तत्र
 पञ्चदशस्याने दय १० गुणने भजने च कल्याः । एवं
 होरोदयैरेक्कावोदयैर्वा साधितं जगन्मयकालदयान्तराख्यं
 कर्म च स्यूतं भवति अन्यथा स्यूतम्” प्रमि० ।

पञ्चाणामुदयान्तरकर्म ततोक्तम् “मानोः फलं गुणि-
 तपक्कृतस्य राशेर्वर्त्ततेदेन खखनाममही १८०० विभ-
 क्तम् । गत्या पञ्चस्य गुणितं द्युनिशासु भक्तं खर्षं पचे-
 ऽर्कवदिदं तु भुजान्तराख्यम्” शि० । “यत्कस्य यद्गुणफलं
 यस्मिन् राशौ रविर्वर्त्तते तस्य राशेः सम्बन्धी यो
 निरलोदयस्तेन तद्गुणितराशिकलाभि १८०० भक्तं
 पुनर्पञ्चगत्या गुणितमहोरात्रासुभि २१६५८ भक्तं यत्
 फलं तद्गुणैर्कृतं घनं कार्यम् । यद्यर्कस्य भुजफ-
 लम् घनं, तदा खर्षस्यान्येषां च घनम् । यदि अणं
 तदा अणमित्यर्थः । अतोपपत्तिः । ये मध्यमार्को-
 दयिकास्ये स्फुटार्कोदयिकाः क्रियन्ते । तत्कार्कफलस्याशु-
 कणायाहपातः । यदि राशिकला १८०० निरलोद-
 यासुभिरुदयान्ति तदा फलकलाः कतिभिरिति ।
 जगन् भासत्फलोत्था कयवो भवन्ति । अथान्योऽशु-
 पातः । यदि द्युनिशासुभिर्गतिकला लभ्यन्ते तदैभिः
 किमिति । ताः कला पञ्च धनं च यतो मध्यमार्को-
 दयात् प्राक् स्फुटार्कोदयः स्यादप्ये तत् फले खं यतोऽऽमन्त-
 रमित्युपपन्नम् । इदानीमुदयान्तरमाह” प्रमि० । “युक्तायनां
 यस्य तु मध्यमस्य भुक्तस्योर्कस्य निरलोदये । शेषादि-
 भुक्तोदयसंयुता ये यस्यायनांशान्वितमध्यमानोः । लिप्ता-
 गणकाद्विदरेण निष्ठी गतिर्गृह्य द्युनिशासुभक्ता । खर्षं
 पचे वेदस्योऽधिकोना इदं पञ्चाणामुदयान्तराख्यम्” शि०
 “मध्यमार्कस्य सायनांशस्य वे राशेर्भुक्तभागस्यैस्तदयं